

ikke skulde være Handelsstibe, der føre Ladninger over Nordsøen, forbudt for $\frac{1}{2}$ Bund Tobak og en Flaske Brændevin at forlyne sig med et overordentlig godt og billigt Næringsmiddel; det vil ellers medføre et Tab, der maaste i Klar og Dag vil løbe op til et Hundrede Tusinde af Kroner, og det vil hvile som et stort Tryk paa den danske Handelsflaade. Dersom man kunde begrænde Lovforslaget og forbyde Skadreierhandel med Baade i Nordsøen, saa vilde det være godt og fordelagtigt, men² naar man forbyder alle Stibe saadan Handel, vil der let tilføies den danske Søfart et betydeligt Tab.

Justitsministeren (Mellemann): Jeg skal til det Sidstnævnte bemærke, at jeg ikke været bekendt med, om det har særlig Betydning, at danske Stibe i Nordsøen kunne tilforhandle sig Fisk til eget Forbrug. Jeg tror ikke, at det er det, Lovforslaget har haft for Øie, men hvorvidt det vil være muligt at give det Udtryk og ved en Ændring i Lovforslaget udgaa at ramme saadanne Tilfælde, det maa jeg naturligvis overlade til min Kollega Indenrigsministeren at bedømme. Det vil vist blive vanskeligt at drage en saadan Grændse, men hvis det kun er Forlyning med Fisk til eget Brug for disse Stibe, som høves for Øie, vil det maaste ikke være umuligt. Jeg tror ganske vist at kunne sige, at det ikke er det, Lovforslaget har til Hensigt at forhindre. For mig staar det saaledes, at naar man overhovedet deltager i disse traktatmæssige Overenskomster om Politiforanstaltninger til Ordenens Opretholdelse ved dette Fiskeri i Nordsøen, kan man ikke godt være bekendt ikke at gaa med til Forholdsregler, som gaa ud paa at forbyde de Uordener, som den overhaandtagende umaadelige Nydelse af Spiritus medfører ved dette Fiskeri. — Jeg skal ligeledes gjøre min Kollega opmærksom paa den Bemærkning, som fremkom fra et andet æret Medlem, nemlig om det Vanskelige i en udtrykkelig Bestemmelse om Paataalestedet. Jeg er for Resten tilbøjelig til at tro, at efter almindelige Regler maa det Sted, hvor Stibet først kommer til Land, være Paataalestedet her som i andre Tilfælde, hvor der er Tale om ved danske Domstole at forfølge Forbrydelser, der ere begaaede udenfor dansk Eøteritorium, altsaa enten i

andre Stater, forsaavidt saadanne Forbrydelser inddrages under dansk Straffemyndighed, eller i rum Sø. Forsaavidt behøves der ikke nogen Bestemmelse, men vil man aabne et Valg i saa Henseende, saa at Sagen ogsaa kunde anlægges ved Skibets Hjemsted eller deslige, kunde det maaste være hensigtsmæssigt i den Henseende at faae en særegen Bestemmelse. Jeg skal, som sagt, gjøre Indenrigsministeren opmærksom paa dette Forhold.

Carstensen: Jeg kan i visse Retninger fuldt ud slutte mig til det ærede Medlem fra Marstal (Martenzen). Det er en stor Forfriskning for Mandstabet i Stibe at faae frist Fisk, og den faas med stor Lethed for Brændevin, salt Kjød eller Tobak. Man har kunnet faae den saaledes tidligere, men efter Lovforslaget, som det nu foreligger, tror jeg, at det vil være vanskeligt at gjøre et saadant Bytte, idet der nemlig i Lovforslaget udtrykkelig er Tale om Tusthandel. Det vilde derfor være til stor Gavn, navnlig for Steder, der have en saa stor Handelsflaade som Marstal, om man kunde forhindre, at denne Handel blev forbudt, at denne Forfriskning ikke mere kunde faas, og det vilde for Mandstabet f. Ex. til Orlogs være heldigt, om der ikke stillede saadanne Vanskeligheder i Veien for at tilbytte sig Fisk i Nordsøen.

Sarald Hansen: Jeg tror rigtig nok, at det ærede Medlem fra Marstal (Martenzen) i høi Grad overdriver Betydningen af den Omsætning med Fisk, der saaledes finder Sted. Man maa erindre, at den kun kan finde Sted i nogenlunde godt Veir, idet det ikke er muligt at bringe Fiskene om Bord i forbiøielende Stibe. Men paa den anden Side vilde det være meget uheldigt, om man vilde autorisere en Smughandel, der ikke er Andet end Tyveri. Disse Fiskerifartøier, der fiske i Nordsøen, drive ikke Fiskeriet for egen Regning og eies ikke af de Folk, der ere om Bord i dem. I de fleste Tilfælde er det større Kompagnier, som udruste saadanne Fartøier, og Folkene have ikke Ret til at disponere over det, de fange. De staa sig altsaa Tobak, Brændevin og deslige ved at stjæle af de Fisk, de har fanget for andre Folks Regning, og det vilde ikke være heldigt, om man fra dansk Side autoriserede